

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/152/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716206292
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2716206292.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: M. Š., G.. XX.XX.XXXX, E. K. A. XXXX/XX, I., zastúpeného: Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 05.11.2012 je ako neprijateľná n e p l a t n á .

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na Okresný súd Skalica dňa 2.12.2016 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že ad I.) Dohoda o zrážkach zo mzdy (a iných príjmov) dlžníka uzavretá medzi žalobcom a žalovaným k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 5.11.2012 je neplatná a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ad II.) poplatok 185,26 eur za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ad III.) aby zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 822,92 eura.

2. Okresný súd Skalica rozhodol vo veci samej rozsudkom č.k. 3C/152/2016-73 zo dňa 05.12.2018 tak, že vo prvý výrokom určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (a iných príjmov) uzavretá medzi žalobcom a žalovaným k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.11.2012 je neplatná a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, druhým výrokom určil, že poplatok 185,26 eura za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatností maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, tretím výrokom uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 822,92 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku, štvrtým výrokom žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a piatym výrokom rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Rozsudok nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k druhému a tretiemu výroku dňa 2.1.2010, a to v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/105/2019 - 128 zo dňa 28.11.2019.

3. Krajský súd v Trnave (ďalej len ako „odvolací súd“) rozsudkom pod č.k. 11Co/105/2019 - 128 zo dňa 28.11.2019, rozhodujúc o odvolaní žalovaného, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (a iných príjmov) uzavretá medzi žalobcom a žalovaným k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.11.2012 je neplatná a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a

vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo vzťahu k tejto časti rozsudku odvolací súd uviedol, že v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie tento uvádza, že žalobu v časti vyhlásenia dohody za neprijateľnú zmluvnú podmienku zamietol, nakoľko iba v prípade platného právneho úkonu možno určovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky (posledná veta odseku č. 51 odôvodnenia rozhodnutia). Zamietajúci výrok však nie je súčasťou výrokovej časti rozsudku - naopak vo výroku súd prvej inštancie Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) za neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhlásil. Uvedená skutočnosť spôsobuje zmatečnosť rozhodnutia, keď nekorešponduje výrok rozhodnutia s jeho odôvodnením, pričom odôvodnenie rozhodnutia je popretím výroku. Preskúmaním rozsudku súdu prvej inštancie tak dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného voči výroku I. napadnutého rozsudku je dôvodné. Konanie súdu prvého stupňa je v danom prípade postihnuté procesnou vadou citovanou v ustanovení § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Odvolací súd napadnutý výrok I. spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd ďalej uviedol, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie v časti zrušeného rozhodnutia o veci znova rozhodne, opätovne preskúma predmetnú Dohodu o zrážkach zo mzdy. Odvolací súd nevyklučuje zabezpečenie splnenia spotrebiteľského záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy, avšak pri súčasnom rešpektovaní ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany tohto právneho vzťahu (táto ochrana sa neskôr premietla aj do ustanovenia § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov), je preto potrebné obsah Dohody o zrážkach zo mzdy a okolnosti jej uzavretia posúdiť z hľadiska zákonných ustanovení, cieľom ktorých je ochrana spotrebiteľa. Po náležitom zistení skutkového stavu súd prvej inštancie opätovne rozhodne o nároku žalobcu týkajúcom sa Dohody o zrážkach zo mzdy a svoje rozhodnutie riadne odôvodní v zmysle citovaného ustanovenia § 220 CSP.

4. Predmetom konania zostal nárok žalobcu na určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (a iných príjmov) dlžníka uzavretá medzi žalobcom a žalovaným k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 5.11.2012 je neplatná a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd preto v odôvodnení tohto rozsudku uvedie skutočnosti vo vzťahu k takto vymedzenému predmetu konania, nakoľko vo zvyšnej časti bolo konanie právoplatne skončené meritórnym (právoplatným) rozhodnutím súdu.

5. Žalobca žalobu (vo vzťahu k predmetu konania tak ako je uvedený v bode 4. tohto odôvodnenia) uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 5.11.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Žalobca dňa 5.11.2012 spolu so zmluvou o úvere podpísal samostatnú Dohodu o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX, jedná sa o typovú formulárovú zmluvu, ktorej znenie bolo vopred pripravené žalovaným. Keď sa žalobca dostal do omeškania s platením splátok, požiadal žalovaný zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy listom zo dňa 26.4.2016, a to až do úplného splatenia dlhu vo výške 1.319,88 eura. Zamestnávateľ žalobcu je podľa zákona povinný vykonávať zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu, veriteľ výšku dlhu jednostranne diktuje a to bez odsúhlasenia súdom. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy je rozporný s právom EÚ a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa a to vrátane neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona, tým sa dostáva tento inštitút do kontroverzie s právom EÚ - žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia Súdneho dvora EÚ ako aj na rakúsku právnu úpravu, v ktorých sa zdôrazňuje v rámci spotrebiteľských zmlúv nerovnováha na úkor spotrebiteľa a dôvodnosť ex offio ochrany. Žalobca v čase uzatvorenia zmluvy nedokázal vyhodnotiť zmluvné podmienky ako neprijateľné, ani rozoznať nesúlad dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. Žalobca má podľa § 137 písm. c) C.s.p. naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu, pričom naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, poukázal pritom na § 3 ods. 3 a 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Deklarovaním neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy stratí žalovaný akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach a vyrieši sa tým neprípustnosť Dohody čo do základu právnej otázky, čím judikatúra odôvodňuje naliehavý právny záujem. Priamo z § 3 zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva oprávnenie spotrebiteľa domáhať sa určovacou žalobou neprijateľnosti zmluvných podmienok bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu na takomto určení.

6. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním zo dňa 14.03.2017, v ktorom vo vzťahu k predmetu konania tak ako je uvedený v bode 4. tohto odôvodnenia uviedol, že žalobca ani čiastočne nepristúpil k preukázaniu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. V súvislosti s návrhom na určenie

neplatnosti právneho úkonu zároveň platí aj to, že predmetom tohto určenia môže byť len určenie, či tu právo je alebo nie je (§ 137 písm. c) C.s.p.), právne skutočnosti, kam sa v zmysle právnej teórie radia aj právne úkony, je možné určovať len vtedy, ak to osobitný zákon výslovne upravuje. V podanej žalobe sa neuvádza žiadny dôvod alebo skutočnosť, v zmysle ktorých by žaloba v časti určenia neplatnosti dohody o poskytnutí služby alebo dohody o zrážkach zo mzdy bola procesne prípustná. Právna úprava ochrany spotrebiteľa pritom nezakotvuje prelomenie procesných princípov v spomenutom ustanovení C.s.p., preto podľa žalovaného je žaloba v uvedených častiach aj procesne neprípustnou. K argumentu žalobcu, že dohoda o zrážkach zo mzdy je typovou formulárovou zmluvou, ktorej znenie bolo vopred pripravené a žalovaný požiadal zamestnávateľa o výkon zrážok napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, žalovaný uviedol, že prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka t.j. úhrady splátok úveru. Tento inštitút patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník, veriteľovi vzniká právo použiť tento inštitút, len čo sa pohľadávka stala splatnou. Na jeho použitie sa teda neviaže schválenie rozhodnutím súdu, ale existencia právnej skutočnosti právnej skutočnosti napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Tvrdenie žalobcu, že dohoda o zrážkach zo mzdy má byť neprijateľnou podmienkou, je v rozpore s jeho vlastnou argumentáciou. Neprijateľnou podmienkou z povahy veci nie je dohoda, ktoré preberá obsah zákonnej úpravy. To vyplýva výslovne zo Smernice Rady 93/13/EHS, podľa ktorej sa ustanovenia smernice (upravujúce neprijateľné podmienky) nepoužívajú na podmienky, ktoré odrážajú zákonné ustanovenia členského štátu. Tvrdeniam žalobcu odporuje aj súčasná právna úprava inštitútu dohôd o zrážkach zo mzdy, keď dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa aj zákon o spotrebiteľských úveroch a podľa jeho znenia (§ 9 ods. 13) bolo určené, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom. O tom, že žalovaný vyžaduje na poskytnutie úveru uzatvorenie Dohody o zrážkach, žalobca vedel vopred, nakoľko tento údaj je povinným obsahom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, s ktorým bol žalobca oboznámený vopred ešte pred uzatvorením samotnej Zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonným spôsobom zabezpečenia pohľadávky, pre ktorej platnosť sa žiadne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. K argumentu žalobcu o jednostrannom diktovaní výšky dlhu veriteľom žalovaný uviedol, že zákon presne stanovuje, aká suma môže byť zrazená na základe výkonu zrážok resp. aká čiastka musí byť dlžníkovi ponechaná ako zostatok na zabezpečenie jeho základných životných potrieb, teda ani dohodou zmluvných strán nemožno dospieť k výkonu zrážok vo výške presahujúcej zákonné obmedzenie. Žalovaný odkázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/142/2016-86, podľa ktorého dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a inštitútu na postupné uspokojovanie pohľadávky v zmysle § 551 a nasl. OZ nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 OZ, dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy totiž nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa. Žalovaný (veriteľ) akceptoval žiadosť o uzavretie zmluvy za tých podmienok, ktoré žalobca sám podpísal. Spotrebiteľ v zmysle žiadneho zákona nemá právo na poskytnutie úveru resp. úveru bez akéhokoľvek zabezpečenia. Žalovaný napadol tvrdenie o povahe Dohody o zrážkach zo mzdy ako formulárovej dohody a z toho automaticky vyvodzovaného záveru o neplatnosti. Formulárová podoba podľa žalovaného neznamená automaticky neplatnosť, v opačnom, prípade sú neplatné všetky zmluvné vzťahy so spotrebiteľom bez ohľadu na oblasť, v ktorej sa používajú. S poukazom na § 35 ods. 2 OZ žalovaný uviedol, že zmyslom písomnej formy právneho úkonu je o.i. zabezpečiť určitú formu právnej istoty a stability v zmluvnom vzťahu práve pred situáciou, aby následne nedochádzalo k spornosti o tom, čo bolo dohodnuté. Z faktického konania a tvrdení žalobcu nevyplýva, že by o obsahu uzatváratej dohody o zrážkach zo mzdy nevedel, nesúhlasil s ňou, mal k nej výhrady, nemohol ju ovplyvniť a pod. Tvrdenia žalovaného k rozhodnutiu Simmenthal, že sa malo týkať nejakej dohody o zrážkach zo mzdy je zavádzajúcim tvrdením, keď dané rozhodnutie sa po vecnej stránke týka otázky poplatkov za dovoz mäsa súladu týchto poplatkov s úniijným právom. Žalovaný poukázal na novelu zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá nadobudla účinnosť dňa 23.12.2015, s tým, že v nej boli plne zohľadnené a prebraté viaceré právne záväzné akty EÚ, rovnako aj predmetná smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993. Žiadne ustanovenie úniijného práva neupravuje prípustnosť alebo zákaz zrážok zo mzdy na základe dohody uzavretej medzi dodávateľom a dlžníkom. V dôsledku toho je vecou vnútroštátneho zákonodarcu, aby si sám stanovil podmienky, za akých je použitie tohto inštitútu možné alebo nie.

7. Žalobca vo svojej replike zo dňa 15.05.2017 vo vzťahu k námietke žalovaného ohľadom procesnej neprípustnosti žaloby v časti o určenie neprijateľných podmienok poukázal na ustanovenie § 3 ods.

5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, z ktorého priamo vyplýva oprávnenie spotrebiteľa domáhať sa určovacou žalobou neprijateľnosti zmluvných podmienok bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Jedine deklarováním neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok (dohoda o zrážkach zo mzdy, dohoda o poskytnutí služby) žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie jednak kontroverzného zabezpečovacieho úkonu ako aj napádaného poplatku v spotrebiteľských zmluvách uzatváraných žalovaným so spotrebiteľmi, čím judikatúra odôvodňuje naliehavý právny záujem (6Cdo 192/2010, 1Cdo 91/2006). Žalobca nespochybnil právo veriteľov zabezpečiť pohľadávky zo zmlúv písomnou dohodou o zrážkach zo mzdy, v prípade žalovaného by však realizáciou Dohody o zrážkach zo mzdy došlo k obchádzaniu kogentných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl.), zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, čo je skutočným zámerom žalovaného. Mimosúdne zrážky zo mzdy umožňujú žalovanému postihovať majetok dlžníka bez podrobenia konkrétnej zmluvy súdnej kontrole, ktorú by v prípade súdneho sporu a podanej žaloby súd vykonal ex officio. Zmluva vytvára právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona, čím vytvára nerovnoprávne postavenie v neprospech spotrebiteľa, ktorý obsah zmluvy a k nej pripojenej Dohody o zrážkach zo mzdy nemôže ovplyvniť.

8. Súd po vrátení veci (odvolacím súdom) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa nedostavil zástupca žalovaného, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní žiadal ospravedlniť, súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného, nakoľko jeho účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú. Následne súd určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“).

9. Zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zotrváva na doterajších vyjadreniach.

10. Súd vykonal dokazovanie (na pojednávaní dňa 05.12.2018) listinami, pričom vo vzťahu k predmetu konania tak ako je vymedzený v bode 4. tohto odôvodnenia súd vychádzal z nasledovných dôkazov: žiadosti o vykonanie zrážok, zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, dokladov o úhradách, dohody o zrážkach zo mzdy, z ktorých zistil tento skutkový stav:

11. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, podpísanou žalobcom dňa 30.10.2012 a žalovaným dňa 5.11.2012, súd zistil, že žalobca ako dlžník žiadal podľa bodu 5 o poskytnutie úveru (úverový limit) 1.290,- eur. V bode 6 sú údaje o schválenom revolvingovom úvere: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.290 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov vždy k 19. dňu v mesiaci, výška splátky 69,12 eur mesačne vrátane úrokov, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2903,04 eura, a iné.

12. Z listiny označenej ako Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 45, resp. 157 spisu) vyplýva, že ju uzatvorili žalobca v označení „dlžník“ a žalovaný v označení „spoločnosť“ dňa 5.11.2012, kde v článku I. je uvedené, že spoločnosť (žalovaný) bude mať (má) voči dlžníkovi (žalobcovi) pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX čiastku vo výške 1.290,- eur. Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. Podľa čl. II strany dohodli v zmysle § 551 OZ k zabezpečeniu pohľadávok spoločnosti dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú dlžník poberá od zamestnávateľa (v časti určenej na doplnenie názvu zamestnávateľa dlžníka nie je uvedené nič) a na základe tejto dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti mesačne zrážky zo mzdy dlžníka v riadnom výplatnom termíne dlžníka a odvádzať ich na bankový účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX pod variabilným symbolom č. XXXXXXXXXXXX vo výške 69,12 eura mesačne. Podľa čl. III sa strany dohodli, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka do doby, než spoločnosť zamestnávateľovi

písomne ohlási, že všetky jej pohľadávky, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, sú splatené. Podľa čl. V. táto dohoda sa uzatvára na dobu, kým budú splatené všetky pohľadávky spoločnosti vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou o úvere a jej prípadných dodatkov a môže byť zrušená či menená iba písomnou dohodou oboch strán. Dlžník nemá oprávnenie túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo iným spôsobom jednostranne ukončiť.

13. Podľa potvrdení (dokladov o úhradách) banky Československá obchodná banka, a.s. žalobca vložil na účet žalovaného k variabilnému symbolu XXXXXXXXXX dňa 17.1.2014 sumu 69,12 eura, dňa 19.6.2014 sumu 69,12 eura a dňa 2.11.2015 sumu 69,12 eura.

14. Z listiny označenej ako Žiadosť o vykonanie zrážok zo dňa 26.04.2016 vyplýva, že žalovaný v postavení veriteľa požiadal zamestnávateľa žalobcu, spoločnosť: Müller - Transporte, s.r.o., o vykonávanie zrážok zo mzdy dlžníka na základe Dohody o zrážkach zo mzdy - zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, kde sa veriteľ domáha uspokojenia pohľadávky vo výške 1.319,88 € k 21.4.2016.

15. Podľa § 34 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej len ako „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

16. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

22. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

25. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované

voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

26. Po vykonanom dokazovaní a na tomto podklade zisteného skutkového stavu, viazaný pritom právnym názorom odvolacieho súdu dospel súd k právnemu záveru, že žaloba je vo vzťahu k predmetu konania tak ako je uvedený v bode 4. tohto odôvodnenia dôvodná.

27. Keďže sa jednalo o určovací žalobu, pričom žalovaný namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe, súd sa musel v prvom rade vysporiadať s touto skutočnosťou (námietkou). Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.03.2019, v zmysle ktorého žaloba, ktorou sa žalobca (majúci postavenie) spotrebiteľa domáha vyslovenia (určenia) neplatnosti zmluvných podmienok z dôvodu ich neprijateľnosti (čo bolo dané v tomto spore), nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 písm. c) CSP, ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde (§ 53 OZ, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V takom prípade nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Z uvedeného potom vyplýva, že námietka žalovanej strany v tomto smere je nedôvodná, argumentácia žalobcu, resp. žaloba žalobcu v tomto smere bola opodstatnená. Je nepochybné, že žalobca mal vo vzťahu so žalovaným postavenie spotrebiteľa (§ 52 ods. 4 OZ), keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Opak tvrdený ani nebol. Súčasne mal žalovaný v ich právnom vzťahu postavenie dodávateľa (§ 52 ods. 3 OZ). Vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako najvyššej súdnej autority je na daný spor aplikovateľný.

28. Vo vzťahu k meritu veci, t.j. určenia, že predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 05.11.2012 je ako neprijateľná neplatná, súd uvádza, že žaloba je dôvodná. Inštitút „dohody o zrážkach zo mzdy“, je upravený v ustanovení § 551 Občianskeho zákonníka. Jedná sa o právny úkon v zmysle § 34 OZ. Na to, aby (tento) právny úkon vyvolával účinky spojené s právnym predpisom je potrebné, aby tento spĺňal zákonom požadované náležitosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky musí mať písomnú formu, uzatvára ju veriteľ s dlžníkom, pričom táto dohoda musí obsahovať okrem označenia veriteľa, dlžníka aj označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide ako i výšku dohodnutých zrážok. Ak niektorú z náležitostí táto dohoda neobsahuje, nejedná sa o platný právny úkon, ktorý by spôsobil aj právne účinky.

29. Podľa súdu predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy obsiahnutá zo dňa 05.11.2012 je neplatným právnym úkon, a to pre absenciu jednoznačného dojednanie o výške zabezpečenej pohľadávky. V predmetnej dohode je uvedené, že pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov. Takéto dojednanie je podľa súdu neurčité, čoho následkom je absolútna neplatnosť (§ 37 ods. 1 OZ). Pohľadávka je neurčitá z dôvodu jej nekvantifikovania, resp. nemožnosti jej kvantifikovania, čím vytvára priestor na jej „univerzálne“ použitie. Súčasne je predmetná dohoda neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti (§ 53 ods. 5 OZ), keď neprijateľnosť je daná tým, že ustanovenia predmetnej dohody spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (žalobcu) v zmysle § 53 ods. 1 OZ. Táto nerovnováha v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa spočíva v tom, že oprávňuje žalovaného ako dodávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy aj na plnenia, ktoré svojim obsahom môžu byť v rozpore so spotrebiteľským právom, a to bez toho, aby toto plnenie bolo podrobené prieskumu zo strany súdu. Nič na tomto závere nemení skutočnosť, že predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy bola na samostatnej listine. Jednostranné vymedzenie dlžnej (zabezpečenej) pohľadávky zo strany veriteľa (žalovaného) umožňuje dodávateľovi neprípustné navyšovanie zrážok zo mzdy, čím dochádza k obchádzaniu súdnej kontroly plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok. Týmto nie popretá právna „dovolenosť“ inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 OZ. V predmetnej dohode o zrážkach zo mzdy nie je jednoznačne uvedená výška zabezpečenej pohľadávky, ani pravidlá na jej

presné určenie, čo vytvára priestor na to, aby si veriteľ mohol výšku tejto zabezpečenej pohľadávky určiť samostatne. Žalobca je tak vystavený pri výkone zrážok zo mzdy neprimeranému konaniu dodávateľa, bez súdnej kontroly opodstatnenosti zabezpečenej pohľadávky. Uvedené teda umožňuje žalovanému - dodávateľovi ako veriteľovi účinne obchádzať súdnu kontrolu, čím dochádza k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobcu ako spotrebiteľa, čo súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je absolútne neplatnou (§ 53 ods. 5 OZ). Spotrebiteľ je vystavený situácii, kedy je nútený akceptovať výšku pohľadávky zo zmluvy o úvere bez účinnej možnosti sa voči tomu efektívne pri výkone zrážok zo mzdy brániť, čo sa negatívne prejavuje v majetkovej sfére žalobcu ako spotrebiteľa. Takýmto spôsobom môže byť vymáhaná pohľadávka bez súdneho rozhodnutia. Súd preto žalobe žalobcu vyhovel.

30. Súd uvádza, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania (vrátane odvolacieho konania) voči žalovanému v rozsahu 100 % (výrok II.), nakoľko žalobca je tou stranou sporu, ktorá mala plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP), keďže jeho žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Skalica, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.